

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΗΚΟΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

Κούρτ Γκέντελ, ένας από τούς μεγαλύτερους μαθηματικούς του 20^{ου} αιώνα, τό 1940 δραπέτευσε από τή ναζιστική Αύστρία στήν Αμερική. Έκει έγινε φίλος μέ τόν Αϊνστάιν, ό οποίος μετά από λίγα χρόνια τόν συνόδευσε ως μάρτυρας στήν εξέταση γιά τήν απόκτηση τής αμερικανικής υπηκοότητας. Τήν ημέρα τής εξέτασης ό Γκέντελ ήταν υπερβολικά άγχωμένος, αλλά τά πήγε καλά. Φεύγοντας, ό Αϊνστάιν του είπε: «Λοιπόν, ατή ήταν ή προτελευταία εξέταση». Τότε ό Γκέντελ αναφώνησε: «Θεέ μου, πρέπει νά δώσω και άλλη εξέταση;» και άρχισε πάλι νά άγχώνεται. Καί ό Αϊνστάιν του άπάντησε: «Γκέντελ, ή επόμενη εξέταση θά έρθει, όταν θά μπεις στόν τάφο σου»! (Μάριο Λίβιο, *Είναι ό Θεός μαθηματικός*; εκδ. Ένάλιος, σελ. 265).

Δέν ξέρουμε τί ακριβώς έννοούσε ό μεγάλος Αϊνστάιν μέ ατή του τήν προειδοποίηση, καθώς δέν είναι τόσο ξεκάθαρη ή τοποθέτησή του στό μεγάλα έρωτήματα τής πίστης. Πάντως είναι σίγουρο ότι ή ημέρα τής εξόδου τής ψυχής μας από τό σώμα και είσόδου του σώματός μας στό τάφο είναι ή ημέρα των πιό δύσκολων εξετάσεων πού έχουμε νά περάσουμε. Είναι ή ημέρα πού τελειώνουν τά ψέματα και άποκαλύπτεται πόσο φροντίσαμε κατά τή διάρκεια τής ζωής μας νά αγαπήσουμε τόν Χριστό. Άρα είναι και ή ημέρα πού ... «παίρνουμε βαθμούς» και γιά τίς καθημερινές εξετάσεις υπακοής μας στό θέλημα του Θεού και κρίνεται αν μπορούμε νά πάρουμε ... τήν υπηκοότητα του

ουρανού!

Τό παγκόσμιο «άριστα» σ' αυτές τίς εξετάσεις τό πήρε μία γυναίκα, ή Υπεραγία Θεοτόκος. Κατά τό συναξάρι τής έορτής τής Κοίμησής της, ό Υιός και Θεός της έστειλε άγγελο τρεις μέρες πριν πεθάνει νά τήν προειδοποιήσει, αλλά και νά τής διώξει τό ... ένδεχόμενο άγχος της μέ τά λόγια: «Μηδέν επί τούτω θορυβηθής, αλλά μετ' εύφροσύνης δέξαι τόν λόγον· και γάρ προς άθάνατον έρχη ζωήν». «Μή φοβηθείς», τής είπε ό άγγελος. «Τίς έχεις ήδη περάσει όλες τίς εξετάσεις σου μέ "άριστα". Τώρα απλώς ό θάνατός σου θά γίνει "διαβατήριον ζωής αιδίου και κρείττονος" οδηγώντας σε από τήν πρόσκαιρη ζωή στήν αιώνια. Τά "νικητικά σου βραβεία κατά τής φύσεως" τά έχεις πάρει εδώ και πολύ καιρό, από τότε πού - λόγω του συνεχούς σκληρού άγώνα σου κατά τής άμαρτίας - αξιώθηκες νά γίνεις Μητέρα του Θεού. Αλλά και τώρα καινούργια βραβεία παίρνεις από τόν Χριστό, ό οποίος διατηρεί "αδιάφθορον έν τάφω τό σώμα σου, γέρα (=βραβεία) σοι ώσπερ Υιός Μητρί χαριζόμενος».

Προφανώς έμεις, όχι απλώς δικαιολογείται αλλά επιβάλλεται νά έχουμε ... λίγο περισσότερη άγωνία από τήν Παναγία γιά τήν ώρα τής «εξόδου» μας, γιατί ξέρουμε ότι δέν τά έχουμε πάει τόσο καλά στις καθημερινές εξετάσεις τηρήσεως του θείου θελήματος. Καί επειδή σίγουρα δέν είμαστε άξιοι νά τύχουμε προειδοποίησεως γιά τό πότε θά φύγουμε - πού και νά τό ξέραμε πάλι τό ίδιο χρέος θά είχαμε - άς άγωνιζόμαστε

ΕΜΨΥΧΟΣ ΚΙΒΩΤΟΣ Η ΠΑΝΑΓΙΑ

Ο λαός του Θεού είναι έτοιμος να εισέλθει στη γη της Έπαγγελίας. Άργηγός του τώρα, μετά τον πρόσφατο θάνατο του Μωυσή, είναι ο Ίησούς του Ναυή. Μπροστά τους κυλάει ο Ίορδάνης ποταμός. Την εποχή εκείνη ήταν αδιάβατος. «*Επληρούτο καθ' όλην την κρηπίδα αυτού*». Η κοίτη του ήταν πλημμυρισμένη από άκρη σε άκρη. Με έντολή του Θεού ο Ίησούς του Ναυή έδωσε οδηγίες στον λαό για τη διάβαση. Μπροστά βάδισαν οι ιερείς σηκώνοντας στους ώμους τους την Κιβωτό της Διαθήκης, τη δόξα του Ίσραήλ, όπου φυλάσσονταν οι πλάκες του Νόμου και άλλα ιερά άφιερώματα.

Όταν οι ιερείς μπήκαν στον Ίορδάνη και βράχηκαν λίγο τὰ πόδια τους στο νερό, στάθηκαν, κρατώντας πάντα ύψωμένη την Κιβωτό. Έπαναλήφθηκε τότε τὸ θαύμα τῆς θαυμαστῆς διάβασης τῆς Έρυθρᾶς θάλασσας. Τὰ ὀρμητικὰ νερά του Ίορδάνη κόπηκαν ἀπότομα στη μέση. Αὐτὰ που κατέβαιναν ἀπὸ τὸ πᾶνω μέρος του ποταμοῦ, σταμάτησαν. Ένα ὑδάτινο τεῖχος σὰν ἕνας μακρὺς ἐκτεταμένος πάγος ἀπλώθηκε σὲ τεράστια ἀπόσταση, ὅσο ἔβλεπε τὸ μάτι. Έφτανε ὡς τὴν πόλη Καριαθιαρίμ. Αντιθέτως, στὸ κάτω μέρος του ποταμοῦ, τὰ κατερχόμενα νερά συνέχισαν νὰ τρέχουν ὀρμητικὰ, ὥσπου ἄδειασαν ὅλα σὴν ἀλμυρῇ Νεκρᾷ θάλασσα. Ὁ Ίορδάνης ἔγινε στεριά. Ὁ λαὸς γεμάτος δέος καὶ κατάπληξη παρακολουθοῦσε ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν Ίεριχώ.

Άφου στέγνωσε ὁ Ίορδάνης, οἱ ιερείς μετὰ τὴν Κιβωτὸ προχώρησαν καὶ στάθηκαν στὸ μέσον. Ὁ λαὸς πῆρε τότε ἐντολή νὰ διαβεῖ τὸν ποταμό. Κανένας δὲν ἔπρεπε νὰ πλησιάσει τὴν Κιβωτό. Τὴν ἔβλεπαν μόνο εὐλαβικὰ ἀπὸ ἀπόσταση δύο χιλιάδων πήχεων (χιλίων

περίπου μέτρων). Μαζί τους ἔλαβαν δώδεκα μεγάλους λίθους ἀπὸ τὴν κοίτη του Ίορδάνη, ἕνα γιὰ κάθε φυλὴ του Ίσραήλ, καὶ τοὺς ἔστησαν στὸν τόπο ὅπου στρατοπέδευσαν, σὲ ἀνάμνηση του μεγάλου θαύματος. Άφου πέρασε ὁ λαός, προχώρησαν τελευταῖοι καὶ οἱ ιερείς, εἰσάγοντας τὴν Κιβωτὸ στη γῆ τῆς Έπαγγελίας. Μετὰ τὴν ἐξοδὸ τους ἀπὸ τὸν Ίορδάνη, τὰ σταματημένα νερά του ἄρχισαν καὶ πάλι νὰ κυλοῦν κανονικὰ (Ίησ. Ν., κεφ. 3-4).

Τὴν εἰκόνα αὐτὴ ἀντιστοιχίζει ὁ ἅγιος Ίωάννης ὁ Δαμασκηνὸς μετὰ τὴν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου. Οἱ Ἀπόστολοι τότε συνάχθηκαν μετὰ θεία δύναμη, «*θεαρχίω νεύματι*», ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, γιὰ νὰ προπέμψουν στὸν τάφο τὸ «*πανάχραντον καὶ ζωαρχικὸν σκῆνος*» τῆς, δηλαδὴ «*τὸ ζωοδόχον σῶμα*» τῆς.

Μὲ πρῶτο τὸν Ἀπόστολο Πέτρο σήκωσαν ὅλοι στοὺς ὤμους τους τὴν ἀληθινὴ Κιβωτὸ του Θεοῦ, ὅπως τότε οἱ ιερείς στὸν Ίορδάνη ὕψωσαν τὴν Κιβωτὸ τῆς Διαθήκης, τὸν τύπο τῆς ἔμψυχης Κιβωτοῦ του Θεοῦ (τῆς Παναγίας). Καὶ ὅπως διὰ μέσου του Ίορδάνη οἱ ιερείς εἰσήγαγαν τὴν Κιβωτὸ στη γῆ τῆς Έπαγγελίας, ἔτσι καὶ τώρα οἱ Ἀπόστολοι, χρησιμοποιώντας τὸν τάφο σὰν ἄλλον Ίορδάνη, παραπέμπουν σὴν ἀληθινὴ γῆ τῆς Έπαγγελίας, δηλαδὴ σὴν Ἄνω Ίερουσαλήμ, «*τὴν πάντων τῶν πιστῶν Μητέρα*». Καὶ Ἄνω Ίερουσαλήμ βέβαια λέγεται ἡ πόλη μετὰ τὰ ἀσάλευτα θεμέλια, τῆς ὁποίας τεχνίτης καὶ δημιουργὸς εἶναι ὁ Θεός. Ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν (Έβρ. 11, 10).

Ὁ Θεὸς μᾶς τίμησε ἰδιαίτερος κάνοντας καὶ δικὴ μας μητέρα τὴν ἔμψυχη Κιβωτὸ του, τὴ μητέρα του. Ἄς ἀτενίζουμε εὐλαβικὰ καὶ ἔμεις τὴν πανάχραντη μορφή τῆς, γιὰ νὰ διαπεράσουμε ὑπὸ τὴ μητρικὴ τῆς προστασία τὸν πολυκύμαντο Ίορδάνη τῆς ζωῆς μας καὶ νὰ φτάσουμε ὅλοι ἀσφαλεῖς σὴν ἀκύμαντη γαλήνη τῆς Βασιλείας του Θεοῦ.

Πρωτ. Δ. Μ.

μέ συνέπεια καὶ ὑπομονή, ζητώντας καθημερινὰ ἀπὸ τὸν Χριστὸ «*τόν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι*», ὥστε νὰ ἔχουμε «*χριστιανὰ τὰ τέλη*

τῆς ζωῆς ἡμῶν ... καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ του φοβεροῦ βήματός Του».

Αρχιμ. Β.Λ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΛΑΓΗ

Ο Άλις Κούπερ υπήρξε ένας διάσημος τραγουδιστής της ρόκ μουσικής. Οί συνεντεύξεις του τα τελευταία χρόνια μᾶς αποκαλύπτουν πόσο μπορεί νά αλλάξει ὁ Χριστός τή ζωή μας. Παραθέτουμε αποσπάσματα:

«Ἦμουν πεπεισμένος ὅλη μου τή ζωή, πῶς μόνο ἓνας Θεός ὑπάρχει, καί πῶς ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Ὅταν πιστεύεις στόν Θεό, πρέπει νά πιστεύεις στόν παντοδύναμο ἀληθινό Θεό. Δέν εἶναι ἀπλῶς ὁ Θεός - εἶναι ὁ παντοδύναμος Θεός καί ἔχει πλήρη ἔλεγχο πάνω στίς ζωές ὅλων.

»Κάποτε ἐξυμνοῦσα τήν ἠθική ἀποσύνθεση, τήν πνευματική παρακμή. Ὅμως τήν ἐποχή ἐκείνη ἤμουν τὸ παιδί - ἀφίσα γιά τήν ἠθική ἀποσύνθεση. Ὅποτε, ναι, ἔχω πολλὰ πού χρήζουν συγχώρησης. Λόγω ἄγνοιας τότε νόμιζα πῶς ἔκανα τὸ σωστό.

»Εἶναι προφανές πῶς ἡ ἀνθρωπότητα διψάει γιά ἀπαντήσεις πού νά προκύπτουν ἀπευθείας ἀπὸ τὴ συνειδητοποίηση τῆς ἀλήθειας. Πρόκειται γιά τὸ πιὸ ὑγιὲς πράγμα πού ἔχω δεῖ, ἐδῶ καί πολὺ καιρό. Οἱ ἄνθρωποι δέν νοιώθουν ὀλοκληρωμένοι μὲ τὸ πόσα αὐτοκίνητα ἔχουν ἢ πόσο μεγάλο εἶναι τὸ χρηματιστηριακὸ χαρτοφυλάκιό τους. Μέχρι καί οἱ ἐξαρτημένοι λένε: Ὅσα ναρκωτικά καί ἄν παίρνω, δέν νοιώθω ὀλοκληρωμένος. Ὑπάρχει γύρω μας μιὰ πνευματικὴ πείνα. Ὅλοι τὸ αἰσθάνονται (kpac.com, 16/6/2017).

»Δέν εἶμαι αὐτὸ πού λένε Χριστιανός μόνο στά λόγια. Πιστεύω ἐντελῶς τὴν κάθε λέξη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ὡς λόγο περὶ τοῦ Θεοῦ. Θέλω ὁ τρόπος

ζωῆς μου νά εἶναι ὅσο μπορῶ αὐτὸ πού πιστεύω. Δέν τριγυρνῶ στά κέντρα διασκέδασης. Ζῶ μὲ τὴ σύζυγό μου».

Γιά τὸν ἀλκοολισμό ἀπὸ τὸν ὁποῖο θεραπεύτηκε, λέει:

«Ἦταν θαῦμα. Χωρὶς ἀμφιβολία. Γιά αὐτὸ καί εὐχαριστῶ τὸν Θεό. Ἐδῶ πού τὰ λέμε, ἀφοῦ μπόρεσε νά χωρίσει τὴν Ἐρυθρὰ Θάλασσα καί νά δημιουργήσει τὸ Σύμπαν, ἐννοεῖται πῶς μπορεῖ νά βοηθήσει κάποιον νά ἐλευθερωθεῖ ἀπὸ τὸν ἀλκοολισμό! Αὐτὸ εἶναι μικρὸ πρᾶγμα». (BBC Radio, 2/9/2007).

Τὴν πορεία τῶν ἀγίων τὴν καταλαβαίνουμε: ἀγωνίσθηκαν πολὺ καί μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ ἔκαμαν πολλὰ. Ἡ παραπάνω πορεία ὅμως ἑνός εἰδώλου τῆς ρόκ δέν εἶναι καί τόσο ... ἀναμενόμενη. Ὅπως φαίνεται, λίγο νά ἀγωνισθοῦμε ἐμεῖς καί ὁ Χριστὸς σπεύδει νά μᾶς βοηθήσει μὲ χίλιους-δύο τρόπους.

Σέ ἓνα τροπάριο τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ (6 Αὐγούστου), λέμε:

«Σωτήρα μας, ὅταν ἀνέβηκες στό ὄρος Θαβώρ μὲ τοὺς μαθητές σου, μεταμορφούμενος, ἔκανες πάλι τὴ φύση τοῦ Ἀδάμ, πού ἀμαυρώθηκε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, νά λάμπει σάν ἀστραπή (μὲ τρόπο πνευματικὸ, δηλαδή μὲ τὴν ἀπόκτηση ὅλων τῶν ἀρετῶν), ἀφοῦ τὴν μεταμόρφωσης μὲ τὴ δική Σου θεία δόξα καί λαμπρότητα. Γι' αὐτὸ καί ἐμεῖς σοῦ λέμε μὲ δυνατὴ φωνή: Δημιουργέ τοῦ παντός, Κύριε, δόξα σοι» (ἀπόστιχο ἐσπερινοῦ ἑορτῆς).

Ἀλήθεια, πού μπορεῖ νά ὀδηγήσει τὸν ἄνθρωπο τὸ μοναδικὸ γεγονός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ! Ἄρκει ἐμεῖς νά τὸ θέλουμε, καί νά ἀγωνισθοῦμε γι' αὐτὸ πάση δυνάμει ψυχῆς καί σώματος.

Ἀρχιμ. Ν.Κ.

ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΟΥΜΕΛΑ

Τό 1931 μετά από συνεννοήσεις μεταξύ των τότε πρωθυπουργών Ελλάδος και Τουρκίας δόθηκε η άδεια για να μεταφερθεί στην Ελλάδα η κρυμμένη στή Μονή της Παναγίας Σουμελά θαυματουργική εικόνα της Παναγίας.

Ο αρχιμανδρίτης Άμβρόσιος Σουμελιώτης, από τους τελευταίους μοναχούς της Μονής, ταξίδεψε στον Πόντο και έπειτα από πολλές προσπάθειες βρήκε την εικόνα, τον πολύτιμο Σταυρό με τό Τίμιο Ξύλο και τό χειρόγραφο Ευαγγέλιο του όσιου Χριστοφόρου, πού είχαν ενταφιαστεί στό παρεκκλήσι της άγίας Βαρβάρας. Από τή σχετική αφήγηση του Γέροντα Άμβροσίου είναι και τό παρακάτω απόσπασμα:

«Προχώρησα στό έσωτερικό της Μονής και είδα ότι οι άγιογραφίες της πρόσοψης παρέμειναν σχεδόν ανέπαφες, σέ αντίθεση με αυτές πού ήταν μέσα στό ναό και οι όποιες είχαν βεβηλωθεί άγρια. Στο άγίασμα, πού συνέχιζε νά στάζει «βάλσαμο», διαπίστωσα ότι ύπληχαν ροϋχα κρεμασμένα έπάνω

και γύρω του, σημάδι πώς συνεχίζουν νά τήν έπισκέπτονται αυτοί πού έμειναν πίσω, ζητώντας τή Χάρη Της.

» Έπεσα και φίλησα τό ιερό έδαφος της Μονής και ό,τι απέμεινε από τίς άγιογραφίες. Βυθισμένος μέσα στις άναμνήσεις και στις σκέψεις μου, άκουσα δίπλα μου φωνή. Γύρισα και είδα δύο Τούρκους νά προσεύχονται. Θυμωμένος γύρισα και τούς ρώτησα: Τί κάνετε έδω; Πρώτα καταστρέφετε τό μοναστήρι και ύστερα έρχεστε νά προσευχηθείτε στή Χάρη Της;

» - Κάνεις λάθος, μου άπάντησαν. Έμεις οι άπλοι άνθρωποι δέν φταίμε σέ τίποτα: άλλου πρέπει νά αναζητήσεις τούς ύπεύθυνους της καταστροφής της Μονής. Έμεις είμαστε άρρωστοι και πιστεύουμε στή δύναμη της "Meryemanas" (Μητέρα Μαρία, Παναγία Μαρία) και ήρθαμε νά ζητήσουμε τή χάρη Της, όπως κάνουν χιλιάδες δικοί μας».

(Πρωτ. Δημ. Άθανασίου, 'Η Παναγία και οι άλλόθρησκοι, έκδ. Γρηγόρη, σελ. 98-99).

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαίον Περιοδικόν

Ι. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Έκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος

Υπεύθ.: Αρχιμ. Νίκων Κουτσιδης* ΤΗΛ. 2682051161

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2018* Αρ. Φύλλου 421* Έτος ΛΗ'

Διανέμεται δωρεάν * Είσοφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Άσπροβάλτα Θεσ/νίκης

